

dam sedentis, habentis in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam, & terram totam demetentis: quemadmodum & Matth. 13. v. 39. consummatio seculi denotatur nomine Messis.

Sexta sectio secunda partis.

Caput decimumquintum.

Totum decimumquintum caput, aditus quidam est ad septem phialarum effusionem; viam (vt ita dicam) sternens, & lectorem ad hoc visionum genus tertium præparans: quemadmodum diximus cap. 5. esse præfationem quandam magnificam sigillorum apertioni præmissam, & initio capituli octavi (versibus scilicet primis sex) esse triumphale quoddam proæmiam ad septem tubarum clangorem. Non dissimili, inquam, ratione cum septem phialæ, quæ effunduntur à septem Angelis Dei iussu, terribilia omnia & maximè horribila denuntiant hominibus, imò in homines re ipsa deiiciant: nequis vel temerè & insipienter, vel crudeliter, & immoderatè quicquam à Deo fieri suspicetur: aut etiam non satis consultè, & providè ad suorum salutem: iam antequam prodeant septem Angeli cū suis septem phialis aureis, videt Ioannes in Spiritu eos qui reportaturi erant victoriã ex bestia & imagine eius, & caractere eius, & numero nominis eius, habentes citharas Dei, & ei canentes canticum laudis: iustitiãque eius sanctissimo concentu prædicantes: ipsi autem Angeli cum prodeunt, habentes septem plagas, acceptis septem phialis aureis plenis iræ Dei, apparent induti lino puro & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis: magnifico scilicet illo ornatu, honestissimoque amictu palam testantes, Dei consiliorum, iudiciorum, operumque omnium & candidissimam, purissimamque, & pretiosissimam esse summam totam.

Septima sectio secunda partis.

Caput decimumsextum.

Caput decimumsextum, vbi septem illi Angeli phialas suas effundunt, cum res easdem complectatur (vt sæpe antea dixi) quas & septem sigilla aperiebant, & septem tubæ clangebant resonantissime, incomprehensibilia scilicet, sed irreprehensibilia, tremenda (inquam) & adoranda simul Dei iræ iudicia in Romanum Papatum, sanctæ Ecclesiæ vastatorem & depopulatorem: hoc tamen habet proprium, quod non eminus rem ostendit, & generali quodam sermone vtens eam notat (vt in septem sigillis adumbrabatur) nec obscurioribus quibusdam dicendi figuris eam involuit, (vt videri poterat factum in sex tubis) sed ab ipso initio, & prima phiala apertissime nominat homines habentes characterem bestię, & eos, qui adorant imaginem eius (satis cogitandum scilicet relinquens eodem pertinere secundam, tertiam & quartam phialam) quinta quoque phiala suis nominibus dicit thronum bestię, & regnum eius factum tenebrosum: sexta item phiala, vnum idemque prope modum, & prorsus consentiens os dicit esse his tribus, draconi scilicet, bestię, & Pseudoprophetæ. Clarissima autem iam erant hæc omnia nomina ex iis, quæ caput duodecimum, decimumtertium, decimumquartum edifferebat, ac tractabat.

Octava sectio secunda partis habet caput decimumseptimum,

decimumoctauum, decimumnonum, vigesimum.

Et tamen nequid dubitationis relinquere videatur, ad omnem (inquam) ambiguitatis speciem tollendam, capite rursus decimo septimo spectandum exhibet Ioanni Angelus Romanum Papatum in meretrice magna sedente super aquas multas, cum qua scortati sunt Reges terræ, & quæ vino scortationis suæ inebriauit incolas terræ &c. exponitque Ioanni idem Angelus, quamnam sit mulier illa meretrix, ebria etiam sanguine sanctorum, & sanguine Martyrum Iesu, quæ in mysterio dicitur, Babylon magna, mater scortationum, & abominationum terræ: esse scilicet affirmans urbem magnam, quæ habet regnum super reges terræ & quæ sedet super septem montes. Hæc proculdubio designatio nisi vrbi Romæ conuenit, tenebræ non sunt tenebræ. Et congerit tamen alias eiusdem rei testes & indices circumstantias, à temporibus, & personis prope modum sumptas, consiliorumque hinc humanorum subita mutatione, & conuersione prope incredibili.

Caput decimumoctauum.

Caput decimumoctauum mira verborum & sententiarum congerie prolixè prosequitur descriptionem exitij vrbis Papatũque Romani, sub Babylonis nomine iam antea in hæc Apocalypsi usurpato. Interferit etiam saluberrimas & maximè serias admonitiones, vt inde exeant quoscunque salutis suæ cura tangit vlla, ne eodem illo horrendo exitio cum Babylone inuoluantur. Excitat quoque pios omnes ad iustum Dei gloriæ zelum, incitatque, accendit, & inflammat eorum studia ad oppugnandam illam Babylone, vt piorum scilicet quisque pro se, proque vocationis suæ ratione, vlciscatur ludibria, iniurias, contumelias, imposturæ etiam & crudelitatis genus omne, quibus per tot annos Romanus Papatus non facit finem vllum insultandi Deo & Christo, sanctæque Christi Ecclesiæ.

A. iij.